

opusdei.org

”Dette er en tid for å være åpen for Guds handling”

Intervju med Opus Deis prelat publisert i den portugisiske avisen ”Jornal de Noticias”, av Rosa Ramos.

19.06.2017

Jeg har snakket med noen av dine tidligere studenter. De fortalte at du holdt dine forelesninger om fundamental teologi etter hukommelsen, uten å trenge å bruke en tekstbok, mens du gikk

rundt i klasserommet. Er hukommelsen din så god?

Det har gått noen år siden den gang, og jeg husker ikke alle detaljene. Men selv om hukommelsen er til hjelp, så handler teologiundervisningen om en virkelighet som er sentrum i ens eget liv, og ikke bare informasjon som man har tilegnet seg.

Hvis jeg spør deg om endringer som kunne skje innen prelaturet, er det da et paradoks? For noen ganger beskriver folk dere som konservative, ubevegelige, som om dere var redde for forandringer...

Institusjoner i Kirken, inkludert Opus Dei, står overfor utfordringen i å være fullstendig trofast overfor Jesus Kristus i hvert øyeblikk av historien, ved det oppdrag de har mottatt. Med Guds hjelp streber de etter å gjøre Kristus synlig på en måte som best passer til samtidens og stedets omstendigheter. Derfor burde det i

prelaturet finnes trofasthet mot det vesentlige, mot ånden og oppdraget vi har mottatt, samtidig med de forandringer som nye omstendigheter krever, de som synes nødvendige innen det brede feltet av ting som ikke er essensielle. Som den hellige Josemaría sa, med tiden forandres måten å snakke på og handle, mens kjernen, ånden, må forbli uendret.

Hvordan ser du på deres oppdrag og de krav det stiller?

Først og fremst ser jeg hvor nødvendig det er å være i full enhet med paven og med de andre hyrdene, noe som er vesentlig for en oppgave i tjeneste for Kirken. Naturligvis må jeg også leve faderlig og nært andre mennesker, særlig de i Opus Dei, for det er dem Kirken har betrodd meg. Jeg forstår meget godt at oppdraget langt overskrider mine personlige evner, men jeg vet også at

Gud vil hjelpe meg. Jeg stoler også på hjelpen fra mine general- og regionalvikarer og rådgivere, og spesielt på bønnene fra Opus Deis medlemmer og fra mange venner.

Du er den tredje etterfølgeren etter Opus Deis grunnlegger. Har det skjedd forandringer i Verket siden begynnelsen? Hva er Opus Dei virkelig i dag?

Kirkens generelle oppdrag kan oppsummeres som å bringe evangeliet til hele verden, og hjelpe mennesker til å finne Jesus i Ordet og sakramentene. Prelaturet Opus Dei deltar i dette oppdraget, ved å minne folk om det universelle kall til hellighet og tilby kristen undervisning rettet spesielt mot det å helliggjøre hverdagslivet: vårt arbeid, familielivet, sosiale relasjoner osv. Fra starten i 1928 har Opus Dei spredd seg til alle verdensdeler. Det har sett

mangfoldet blant medlemmene øke når det gjelder alder, sosial bakgrunn, nasjonalitet; det har oppmuntret igangsettelsen av utallige sosiale og utdanningsmessige initiativer osv. Men kjernen, ånden og oppdraget som jeg refererte til, vil fortsette å være den samme, selv om, som jeg også nevnte tidligere, vi til alle tider må finne ut hva dette budskapet kan gi til de nye utfordringene som samfunnet, menneskene og tidsepokene møter.

Hva er Opus Deis situasjon i Portugal?

Portugiserne, med deres tillitsfulle og rolige tro, og med deres åpenhet, har brakt budskapet fra den hellige Josemaría til mange land. Portugal var det første landet utenfor Spania som grunnleggeren brakte Opus Dei til, oppmuntret at Søster Lucia. Det er omtrent 1500 medlemmer i prelaturet der, de fleste av dem er

gift. De er vanlige katolikker og sekularprester, som streber etter å leve ut evangeliet på jobben og i alle aspekter av deres dagligliv.

Prelaturet Opus Dei tilbyr dem kristen formasjon ved hjelp av åndelige retretter, teologikurs, studiegrupper osv, i tillegg til den pastorale omsorg som prestene gir. Disse aktivitetene er åpne for alle, og det er faktisk mange deltakere som ikke er i Opus Dei. Noen portugisere som er medlemmer i Opus Dei vier seg til utviklingsprosjekter innen utdanning og familieliv, der prelaturet gir pastoral støtte på en offentlig anerkjent måte.

Kjenner du til de nye endringene i Portugals lover? Noen mennesker ønsker å inkludere temaet abort, som har vært lovlig i mange år nå, i skolenes pensum. De diskuterer også om eutanasi burde avkriminaliseres. Portugal, som er et land med en lang katolsk

tradisjon, ser ut til å bli mindre kristent, både i dets holdninger og i dets lovverk. Hvordan ser du på fremtiden for dette landet?

Den raske sekulariseringen i livsstil, folk som blir vant til å leve som om Gud ikke fantes, og noen ganger som om de ikke trengte å dø, er en kulturell evolusjon som rammer mange land i det såkalte kristne Vesten. Portugal er intet unntak, til tross for at det er et land som elsker livet høyt, og der folk elskes for den de er, uavhengig av deres fysiske eller åndelige helse. Jeg kjenner ikke den portugisiske situasjonen i dybden, men du nevnte saker som skjer mange steder. Først og fremst er det behov for å vende tilbake til Gud, som virkelig er en god far fylt av ømhet; fra Ham kommer lyset som får oss til å se sannheten og styrken til å gjøre det gode. Verdens fremtid, inkludert Portugals, er avhengig av dette. Det ser ut for meg

som om Fatima her er som en stor magnet for portugiserne, og en kilde til trygghet og optimisme.

Europa er sunket ned i en humanitær krise, samtidig som en politisk ekstremisme ligger på lur og det står mange valg for døren. Er Opus Dei, som noen ganger beskrives som svært konservativ, enige i visse ekstreme holdninger?

Opus Dei har ingen annen holdning enn Den katolske kirkes, så medlemmene har like stor frihet som alle andre katolikker i spørsmål som er åpne for diskusjon. Men samtidig med dette står alle vi katolikker overfor visse utfordringer som er mer etiske enn politiske. Europa er stilt overfor utfordringen i å ta imot og integrere tusenvis av flyktninger som er tvunget til å forlate sine hjemland og søke en bedre fremtid et annet sted. For folk i Opus Dei, som for alle kristne, er nøden og lidelsene

til disse brødre og søstre en vedvarende invitasjon til bønn og tjeneste, siden vi i dem anerkjenner ”Kristi lidende legeme”, som pave Frans stadig minner oss om.

Kristen kjærlighet er en konkret kjærlighet som følger Jesu modell: å leve for andre hele tiden, kle dem i verdighet ved tjenende handlinger, følge dem i deres dypeste smerte og bringe dem Kristi trøst. I talen paven holdt ved slutten av året 2014 i Europaparlamentet kom han med noen forslag til hvordan man kan møte denne dramatiske situasjonen. Forhåpningsvis vil de som har politisk makt ta dem i betraktning.

Hva synes du om Donald Trumps beslutning om å bygge murer og lukke dører for immigrantene, for eksempel? Pave Frans har ofte sagt at vi burde ta imot dem som våre brødre og søstre, men det er kompliserte spørsmål med i bildet

fra en sikkerhetsmessig synsvinkel. Hvordan kan vi oppnå den vanskelige balansen mellom sikkerhet og frihet?

De nordamerikanske biskopene følger immigrantene på nært hold og deler deres bekymringer. De har også vist seg åpne for å samarbeide med myndighetene for å kunne utveksle ideer og synspunkter. Det å oppnå den riktige balansen ved visse løsninger – spesielt mellom sikkerhet og frihet – er ikke enkelt, og det er absolutt rom for mange forskjellige tilnærminger. Dette er et stort ansvar for de politiske myndigheter.

Politikere, uansett hva slags ideologi de har, kan være trygge på at de følges av de troendes bønner, også når de ikke tenker på samme måte. Jeg ber om at det må være en atmosfære som ønsker mennesker i nød velkommen i alle land. Akkurat nå innbefatter dette immigranter og

flyktninger, uavhengig av rase, religion eller sosial stilling.

Jeg så nylig en studie der Portugal ble fremstilt som et av landene i Europa med høyest skilsmisserate og et anselig antall brutte ekteskap. Verket legger stor vekt på familien som nådegave, og på familien som samfunnets og det åndelige livs grunnpilar. Hvorfor mislykkes så mange ekteskap i dag? Hva er de største truslene mot familien?

Det at en mann og en kvinne gir seg selv til hverandre, for hele livet, med en forpliktelse på at det kun er dem og at det varer inntil døden, at de vokser sammen og får barn som er en fortsettelse av den kjærligheten, et en underfull realitet som alle bør være opptatt av, ikke bare Kirken. Og det faktum at dette prosjektet mislykkes og går til grunne, skader ikke bare de involverte, men har

virksomheter for hele samfunnet. Kristus sa at Gud legger merke til denne unionen og betrakter den som endelig. Og for katolikker er ekteskapet et sakrament, som Gud virker gjennom med hjelp og velsignelse for ektefellene og deres barn.

I dag mister mange mennesker motet når de ser alt som mislykkes rundt dem, når livet er for hektisk, når de mangler materielle ting, eller rom rundt seg eller tid, alt dette er noe som påvirker familiene.

Jeg synes pave Frans hjelper oss til å unngå denne pessimismen og til å huske at ekteskapet må være grunnlagt på kjærlighetens glede. Jeg vil foreslå at man leser grundig det paven kaller hjertet i *Amoris laetitia*; det fjerde kapitlet om kjærlighet i ekteskapet, og det femte kapitlet om kjærligheten som blir fruktbar. Der kan man finne praktiske ideer og

forslag, alt veldig tilgjengelig, som kan styrke familiene.

I ditt første budskap siterte du *Christ Is Passing By*, og sa at ”enhver ny generasjon kristne må forløse og helliggjøre deres egen tid...” Hvordan ser du på tiden som vi er kalt til å leve i?

Dette er en utrygg tid, men også en tid med et ønske om forandring; med mennesker som fjerner seg fra Gud, men også lengter etter Ham, med tristhet og tretthet, men også med nostalgi etter noe godt; med frykt for konflikter, sammen med et stort ønske om fred. Dette er tiden vi må leve i, og det er en tid for å være åpen for Guds innvirkning.

Noen mennesker i offentligheten kaller Opus Dei lukket, nesten som en pressgruppe. Når de snakker om Opus Dei i det offentlige rom henviser de ofte til penger, innflytelse eller rikdom. Har Opus

**Dei virkelig så stor innflytelse?
Har det så mange penger eller så
mange verdier? Hvorfor er det så
mange betydningsfulle personer i
Opus Dei og fra overklassen
(bankdirektører for eksempel når
det gjelder Portugal)? Er det flere
rike enn fattige i prelaturet? Er det
fordi Jesus sa at det er lettere for
en kamel å komme gjennom et
nåløye enn for en rik mann å
komme inn i himmelen?**

I virkeligheten er det helt
annerledes, og det er mye fantasi i
den kollektive forestillingsverdenen
noen ganger. Blant de som tilhører
Opus Dei kan man finne alle slags
mennesker: friske og syke, unge og
gamle, fattige og velstående, folk i
fast arbeid, pensjonister, og mange
arbeidsledige som, i land rammet av
krise, lider sammen med alle de
andre i samme situasjon. Jeg synes
det er viktig å komme nærmere
virkeligheten, å bli kjent med folk.

Opus Dei gir en kristen støttetjeneste til alle, som er mer omfattende enn bare sosiale og økonomiske bidrag, og som ikke blander seg inn i det store området for profesjonelle, kunstneriske, politiske og sivile beslutninger. Samtidig har våre sentre og apostoliske initiativ dørene åpne for alle som ønsker å få førstehåndserfaring om disse sakene. Mange i Opus Dei utfører sosiale og utdanningsmessige prosjekter sammen med sine venner som hjelper mange mennesker og som aldri havner i nyhetene. Jeg kan gi deg et eksempel på noe jeg hørte om nylig. Noen medlemmer i Opus Dei i Elfenbenskysten har startet Wale Medical Center, som tilbyr medisinsk hjelp og gratis behandling for AIDS pasienter, både i Yamoussoukro og Toumbokro. Jeg ber til Gud om at disse initiativene, enten de er personlige eller gjøres i fellesskap, stadig blir flere, også på portugisisk jord.

Er du enig med den hellige Paulus når han sier at penger er roten til alt ondt?

Den hellige Paulus sier at *kjærlighet* til penger er roten til alt ondt. Det er samme advarsel pave Frans gir når han snakker om å dyrke pengene som avguder. I tillegg til å gjøre oss oppmerksomme på store sosiale urettferdigheter, hjelper paven oss også til å forbedre selve måten vi gir almisser på: man bør se inn i øynene på personen som ber om noe, og la våre hender berøre hendene til de som mottar noe fra oss.

I den senere tid har Opus Dei fått innflytelsesrike posisjoner i kurien og ved Den hellige Stol. Det pavelige universitet Santa Croce har også vokst betydelig. Hvordan forklarer du denne økningen i prestisje og oppgaver som Opus Dei har fått?

Det er faktisk veldig få medlemmer i Opus Dei som arbeider i kurien i Vatikanet. Utnevnelsen av dem er offentlig kunngjort i prelaturets offisielle bulletin *Romana*, der alle kan følge med. Dette er mennesker som har svart fritt på forespørsler fra dem som ønsker samarbeid med dem, og som vil prøve å arbeide med en tjenestevillig og lydlig holdning overfor deres overordnede i kurien. På den annen side synes jeg det er viktig å forstå at arbeidet i de administrative organer i Kirken utføres som en tjeneste for den universelle Kirke og ikke som stillinger som gir prestisje. Uansett kan jeg forsikre deg om at det eneste som interesserer oss er å tjene Kirken slik Kirken ønsker å bli tjent. Det var det den hellige Josemaría lærte oss og det er det vi håper å kunne gjøre.

Når det gjelder størrelse, kan man sammenlikne Opus Dei med

jesuittene? Ville du si at Opus Dei i dag er like viktig eller viktigere enn jesuittene?

I Kirken ønsker vi alle å svare på Kristi misjonsbefaling, og vi samarbeider alle i dette store evangeliseringsoppdraget. Hver enkelt utfører dette i henhold til hans eller hennes nådegave, og selv når vi ser alle under ett, er vi få til å hjelpe så mange mennesker. Derfor føler vi oss knyttet til hverandre, og det er ikke rom for sammenlikninger. Den tjenesten for menneskeheten som Jesu Selskap har gitt og fortsetter å gi er bemerkelsesverdig, basert på hengivenheten og selvoppofrelsen fra så mange menn som forener bønn, studier og en svært reell tjeneste i dramatiske menneskelige situasjoner. Jeg studerte selv på en jesuittskole i Madrid da jeg var ungdom, og jeg er veldig takknemlig for det jeg mottok der, både

akademisk og når det gjelder menneskelig og åndelig formasjon.

Har du sett filmen Silence? Hva synes du om den? Og hvis du ikke har sett den, hva har andre fortalt deg om den?

Jeg har lest noe om filmen, at den viser hvordan prisen for å være lojal mot Gud kan være svært høy i noen situasjoner. Selv om vi ikke ønsker å bli testet på den måten, må vi stole på at Gud vil hjelpe oss, i alle stunder, slik at vi ikke mislykkes i å gjøre det som er rett og godt.

Hvordan er det å samarbeide med en jesuittpave? Jeg vet at du vil si at paven er pave for hele Kirken. Selvfølgelig vil man ikke betvile hans ufeilbarlighet. Likevel er det noen paver man liker bedre enn andre, av forskjellige grunner. Frans har opplevd en viss motstand for noen holdninger som konservative synes er litt slappe.

Er det en bekymring i Verket for at det kan komme læremessige forandringer?

Hos en god sønn eller datter av Kirken burde man ikke finne den form for mistroiskhet som du beskriver. Videre er det veldig lett å ha gode følelser og vennskap med den nåværende paven. Personlig er jeg imponert over hans bønneliv og åpenhet overfor alle mennesker, som viser seg i en forkjærlighet for de syke. Vi snakker om en pave med stor sans for det pastorale, og som ønsker seg en evangeliserende Kirken. 3. mars i år var jeg i en privataudiens med paven. Frans var svært vennlig, takknemlig for og interessert i det apostoliske arbeid som Opus Dei gjør rundt om i verden. Jeg minnes ofte et motto den hellige Josemaría ga oss: *Omnes cum Petro, ad Iesum per Mariam*: alt med Peter, til Jesus gjennom Maria.

Hva kan du fortelle om temaene som ble diskutert på synode om familien: tilgang til sakramentene – i noen tilfeller – for skilte som har inngått et nytt ekteskap; eller visse andre uttalelser – ikke veldig konservative – fra Den hellige Far om ikke å dømme homoseksuelle og i stedet ønske dem velkommen?

Paven inviterer hele Kirken til å følge, skjelne og integrere alle menn og kvinner, uavhengig av deres personlige situasjon. Det er en ny pastoral impuls som kaller på svar innenfor den kontinuitet som læren om magisteriet gir. I dokumentet om familien sier paven at Kirkens lære ikke kan endres, og oppmuntrer oss samtidig til å se på måter å hjelpe folk som ønsker å gifte seg, eller som ønsker å vokse i sin ekteskapelige kjærlighet, eller de som opplever vanskeligheter. Derfor trengs det flere åndelige veiledere og rådgivere

som kan være tilgjengelige og godt forberedt.

Hva synes du om gruppen av kardinaler som skrev til pave Frans og antydte en viss uenighet med deler av hans post-synodale formaning? Er du enig i at det kanskje har vært en misforstått tolkning eller en feilaktig forklaring på noen av punktene? Og hvilke?

Du må forstå at det ikke er min oppgave å gå i detaljer her om dette emnet. Uansett finnes det forskjellige meninger om viktige spørsmål, som er grunnen til at vi må be om enhet.

Er det fornuftig at Kirken har så mange forskjellige bevegelser? Kunne ikke mangfoldet av bevegelser og nådegaver føre til en mer splittet Kirke?

Kirken er et Folk, Guds Folk, som består av mange folkeslag. Det er et

stort og ekspanderende hus, som Kristus bygger for å ønske alle mennesker velkommen, og der alle kan finne et sted der de kan føle seg hjemme. Enhet og mangfold står ikke i motsetning til hverandre, det motsatte av enhet er splittelse. Hvis det er enhet med Kristus, gjennom Peter, er det ikke noen risiko for splittelse. Enhet i mangfold er hva vi mener med fellesskap, som bringer med seg en merkbar berikelse for Kirken.

Hvordan vil du forklare Opus Dei til dagens verden?

Grunnleggeren, den hellige Josemaría Escrivá, pleide å si at Opus Dei er en stor katekese. Det er et talende bilde: hvert medlem i Opus Dei, med sitt kristne livs og vennskaps naturlighet, selv om de også har begrensninger og mangler, streber etter å dele evangeliets glede med familiemedlemmer, venner,

arbeidskolleger, naboer... og bygge Kirken nettopp i disse profesjonelle, familiemessige og sosiale periferiene. Vår verden er full av sår, og tørster etter håp. Et kristent livs vitnesbyrd i den mest ordinære hverdagen kan hjelpe mange mennesker til å bli kjent med og møte Kristus, og ved å oppdage hans Kjærlighet kan de få en dyp glede i livene sine.

Hvilke forhåpninger har du til pave Frans besøk i Portugal [han var i Portugal 13. mai og intervjuet ble foretatt før denne datoen]?

Pavens dype og levende fromhet til Vår Frue er svært rørende. Han vil dra til Fatima trukket av Gud gjennom Maria. Temaet for turen er viktig: "Med Maria, pilegrim i håp og fred". I Fatima lærte de små gjeterbarna å elske Gud, som overveldet dem, lidenskapelig. Forhåpningsvis kan vi alle sammen med paven oppdage eller

gjenoppdage, med Marias moderlige hjelp, Guds umåtelige kjærlighet til hver enkelt av oss.

Rosa Ramos

Jornal de Noticias

.....

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://opusdei.org/nb-no/article/dette-er-en-tid-for-a-vaere-afen-for-guds-handling/> (05.04.2026)